

Valtuuskunta vakavien kysymysten äärellä

Eläinlääkäriliiton valtuuskunnan toukokuisessa kevätseminaarissa olivat pöydällä ammattikunnan yhtenäisyys, Sote-uudistus ja ympäristöterveydenhuolto, ympäristöterveydenhuollon valtiollistamisen esiselvitys sekä ammattikunnan edunvalvonta.

Keskustelua herätti myös Suomen Kennelliiton kesäkuun alussa käyttöön ottama menettely, jossa määritellään millä edellytyksillä eläinlääkäreillä on oikeus antaa Kennelliiton hyväksymiä sydäntutkimuslausuntoja. Valtuuskunta päätti antaa asian liiton luottamusneuvoston tutkittavaksi. Aiheesta lisää toisaalla tässä lehdessä.

Eläinlääkäriliiton toimikauden 2015–2017 tavoitesuunnitelmaan sisältyy, että liitto on arvostettu yhteiskunnallinen toimija, vahva vaikuttaja ja eläinlääkärien puolestapuhuja, joka pystyy vaikuttamaan eläinlääkärien työkenttään liittyvään päätöksentekoon. Eläinlääkärit ovat pieni, mutta yhteiskunnan kannalta monin tavoin avainasemassa oleva ammattikunta, jolla on myös laaja kosketus yleisöön. Tämä yhteiskunnallisen painoarvon säilyttäminen edellyttää paitsi aktiivista ammattitaidon ylläpitoa ja täydennyskouluttautumista, myös ammattikunnan yhtenäisyyttä ja yhteisesti sovittuja toimintatapoja. Valtuuskunnan seminaarissa olikin esillä Eläinlääkäriliiton eettisten ohjeiden sekä ilmoittelu- ja kollegiaalisuusohjeiden uudistaminen soveltuviksi eläinlääkärien nykyiseen toimintaympäristöön, jotta ammattikunta voi sitoutua niihin mahdollisimman kattavasti. Ohjeet on jatkossa tarkoitettu noudatettaviksi myös toimittaessa sosiaalisessa mediassa.

Ammattikuntana eläinlääkärit ovat ehkä ensimmäistä kertaa tilanteessa, jossa kaikkien laillistettujen eläinlääkärien työllistyminen ei ole enää itsestään selvyyttä. Korkeatasoinen ja laaja koulutus antaa perinteisen eläinlääkäripraktiikan lisäksi perusvalmiudet toimia monenlaisissa tehtävissä sekä julkisella että yksityisellä sektorilla. Eläinlääkärien monipuoliset tehtävät kiinnostavat kuitenkin entistä enemmän myös muita ammattikuntia, jotka katsovat että niillä on soveltuva pätevyys näihin tehtäviin. Eläinlääkärien ei pidä asettua siilipuolustukseen, vaan markkinoida aktiivisesti omaa osaamistaan ja osoittaa olevansa ainakin omalla toimintakentällään pätevämpiä ja kustannustehokkaampia kuin muut. Avoimuus ja yhteistyö muiden ammattiryhmien kanssa johtavat parempaan lopputulokseen. Myös uudet aluevaltaukset ovat koko ammattikunnan etu.

Eläinlääkärien järjestäytymisaste on perinteisesti ollut korkea ja uusille kollegoille on ollut lähes itsestään selvää kuulua Eläinlääkäriliittoon. Muuttuva toimintaympäristö kyseenalaistaa kuitenkin entiset itsestään selvytykset. Kiristynyt kilpailu työpaikoista ja potilaista asettaa entistä useammin eläinlääkärien kollegiaalisuuden koetukselle. Esimerkkinä tästä on kunnallisten pieneläinvastaanottojen varustetason nousu ja ilmoittelu, jonka puolestaan yksityinen sektori kokee vääristävän kilpailua yhteiskunnan tuella. Toisen palveluksessa oleviin eläinlääkäreihin saattaa työnantajan taholta kohdistua vaatimuksia, jotka ovat ristiriidassa liiton eettisten ja kollegiaalisuusohjeiden kanssa. Eläinlääkäreitä on kuitenkin perinteisesti pidetty ammattikuntana, jonka oletetaan puhuvan totta. Tätä yhteiskunnan ja asiakkaiden luottamusta ei ole syytä horjuttaa.

Ammattikunnan koon kasvu ja kansainvälistyminen asettaa haasteita yhtenäisyydelle ja järjestäytymisasteelle. Uudet laillistetut eläinlääkärit tulee sitouttaa osaksi ammattikuntaa ja myös Eläinlääkäriliiton toimintaa riippumatta siitä, missä maassa he ovat kouluttautuneet ja mistä valmistuneet.

Eläinlääkäriliitto on pieni ammattijärjestö: jokaisen eläinlääkäriä panos on tärkeä.

Olli Ruobo

Suomen Eläinlääkäriliiton valtuuskunnan puheenjohtaja